

❖ פרשת כי תשא ❖

עליות:

כהן – עד "לו ולזרעו לדורותם" (ל,כא).

לוי – עד "לא ימיש מתוך האהל" (לג,יא).

ישראל – עד "אשר על פני האדמה" (לג,טז).

רביעי – עד "את אשר ארחם" (לג,יט).

חמישי – עד "אל מול החר ההוא" (לד,ג).

ששי – עד "אשר אני עושה עמך" (לד,י).

מוסיפים - 1 עד "אל קנא הוא" (לד,יד).

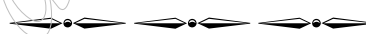
2 עד "לא תעשה לך, (לד,יז).

3 עד "ולא יראו פני ריקם" (לד,כ).

4 עד "ה' אלהי ישראל" (לד,כג).

סמוך – עד "גדי בחלב אמו" (לד,כו).

מפטיר – מתחיל "ויכל משה" (לד,לג).

דקדוקי הקריאה:

ל-כ: ירחצו: מלרע.

ל-כט: קדשים: הק' במעמיד והקמץ רחב.

ל-לא: יהיה: מלרע. זה: ז' רפויה.

ל-לב: ובמתכנתו: קדמא במ'.

לא-יד: מחלליה: ל' בשוא.

ל-בא: מכאן קוראים בקול נמוך עד ויחל משה (פסוק יא).

לב-ב: פרקו: ר' בשוא (וכן ויתפרקו בפסוק הבא).

לב-ז: העלית: ל' בצירי, ומלעיל.

לב-ח: סרו: מלעיל.

לב-יב: ולכלתם: קדמא באות כ'.

לב-טו: מכאן קוראים בקול נמוך עד ומשה יקח (לג-ז).

לב-יח: ענות: שתיים הראשונות נ' רפויה, והשלישית נ' דגושה.

לב-כט: ידכם: ד' בשוא נח.

לג-א: העלית: ל' בחיריק, ומלעיל.

לג-ד: שתו: מלעיל.

לג-ח: האהלה: מעמיד באות א' ונגון הסוף פסוק באות ל'.

לג-ט: האהלה: הנכון לעמוד באות א' וטעם זקף קטון באות ל'¹.

לד-א: את הדברים: טעם הקדמא באות ה'.

לד-ב: והיה: ה' בשוא נח. ונצבת: מלרע. לי: ל' רפויה.

לד-ד: ה': הטרחא שלפני הסוף פסוק בנגון ארוך.

לד-לג: לד': הטרחא שלפני הסוף פסוק בנגון ארוך.

הפטרה: ויצקו: מעמיד ב' והשוא אחריו נע.

¹ ברוב החומשים הזקף קטון באות א', ויש מנגנים אותו באות ה'. ועיין מה שכתבנו בזה בפרשת חיי שרה הערה ב' ושייך גם כאן ודו"ק.